

عنوان مقاله:

دنیاپرستی از منظر نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مدیریت و علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

راهله جعفری - دانشجوی دکتری مدیریت برنامه ریزی فرهنگی، دانشگاه آزاد واحد تهران شمال

احد سوری - دانشجوی دکتری مدیریت برنامه ریزی فرهنگی، دانشگاه آزاد واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

آنچه امروزه انسان را از مسیر پرفراز و نشیب زندگانی نجات میدهد حلقه ی اتصال بین قرآن و اهل بیت(ع) است. لذا هدف این مقاله این است تا از منظر نهج البلاغه به بررسی دنیاپرستی که یکی از موانعی است که در اجتماع وجود دارد و به عنوان آفت و آسیب جامعه شناخته شده است، بپردازیم. اینمقاله به شیوه ی تحلیل محتوا انجام گرفته است و در انتها با توجه به مطالعه صورت پذیرفته میتوان نتیجه گیری نمود که دنیا منزلگاهی است برای کوچ کردن، نه منزلی برای همیشه ماندن. حضرت علی(ع) انسانها را به پرهیز دادن از دنیاپرستی هشدار دادهاند و دنیا را محل عبرت گرفتن معرفی نموده اند و دنیا را خورنده ای دانسته اند که سیری ندارد و نوشنده ای که سیراب نمیشود. بنابراین باید بینشخویش را نسبت به دنیا تصحیح کنیم

کلمات کلیدی:

جامعه شناسی، آسیب اجتماعی، دنیا پرستی، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/549945>

